

ŁODZIANIN

ORGAN P.P.S.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Redakcja i Administracja: Łódź — Al. Kościuszki Nr. 29 tel. 100-99
Redaktor przyjmuje od godz. 17--19 Rękopisów nie zwraca się. Administracja
czynna od godz. 9 do 15 i od 17 do 19. Konto w Banku Spółem, oddział w Łodzi 40
Wydawca, Łódzki O.K.R. P.P.S. Redaktor odpowiedzialny: Wincenty STAWIŃSKI

Rok XXI — № 268

Piątek 23 Września 1938 r.

Cena numeru 10 gr.

Warunki prenumeraty: w Łodzi z odnośnikiem do domu zł. 2.50 miesięcznie, na prowincji zł. 3. za zmianę adresu gr. 50 Cena ogłoszeń: Za wiersz 1 milimetrowy przez jedną szpaltę (na stronicy 6 szpalt) w tekście gr. 50. zwykłe gr. 40. Nekrologi do 100 mm. gr. 20, powyżej 100 mm gr. 30. Drobnie za wyraz gr. 15 Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

Sprawa Czechosłowacji

Hitlerowcy objęli władzę w Sudetach — Ustąpienie gabinetu Hodży

Korespondent „Kuriera Warszawskiego” z Pragi donosi:

Dzień środy miał dla Czechosłowacji przebieg niezwykle dramatyczny. To co jeszcze w wtorek zdawało się dla całego społeczeństwa czecho-słowackiego niemożliwością, stało się faktem rzeczywistości:

CZECHOSŁOWACJA ZGODZIŁA SIĘ NA Odstąpienie krajów sudeckich rzeszy niemieckiej.

Decyzja ta ogłoszona została publiczności dopiero wieczorem przez radio. Rząd uzasadniał w deklaracji tej przyjęcie swojej decyzji, oświadczając, że **POD NAPÓREM PRZYJACIÓŁ I PRZECIWNİKÓW MUSIAŁ USTĄPIĆ.**

Czechosłowacja ponosi tę ofiarę pod przymusem, chcąc uchronić Europę przed przelewem krwi. Rząd wzywa społeczeństwo do zachowania spokoju wewnętrznego i rozsądku. (Deklaracja ta przyjęta została przez tłumy słuchające na ulicach częściowo głośnie, częściowo zaś szlochem kobiet i mężczyzn).

Jednocześnie ukazała się w pierwszym wydaniu dzienników wieczornych („A. Z.”, organ prezydenta Benesa) informacja o przebiegu ostatnich chwil przed powzięciem decyzji. W informacji tej Rząd wyjaśnia, że

CHAMBERLAIN DOKONAŁ UGODY Z HITLEREM JUŻ W BERCHTESGADEN, ŻE RZĄD CZECHOSŁOWACKI ZAWIADOMIONY ZOSTAŁ O TYM W FORMIE ULTIMATYWNEJ Z TYM, ŻE ODRZUCENIE TEGO ULTIMATUM OZNACZAŁOBY WOJNĘ.

Wobec tego, że ani Francja, ani Anglia — jak to oznajmił posłowie obu tych mocarstw Rządowi czechosłowackiemu — nie mogłyby stanąć w obronie granic Czechosłowacji przeciwko Niemcom, a również i przed stawicielem Rządu sowieckiego oświadczyli w nocy, że Rosja wystąpiłaby tylko wówczas gdyby to uczyniła Francja, Rząd czechosłowacki, widząc się

OPUSZCZONYM PRZEZ SWYCH SOJUSZNIKÓW

nie miał innego wyjścia, jak wyrazić swą zgodę na projekt angielski.

Odpowiedź Rządu czechosłowackiego zadania w południe. Już około godziny 5-ej po

południu zaczęły się gromadzić na bulwarze Waclawskim tłumy napływające z przedmieść. Około godz. 6-ej

OPUSZCILI FABRYKI ROBOTNICZY WSZYSTKICH PRZEDBIORSTW;

wychodząc na ulicę dla manifestacji. Tłum szedł żywiołowo, pociągając za sobą stojącą na chodnikach publiczność, którą zachęcano okrzykami: „Pójdźcie wszyscy z nami!”

„CAŁY NARÓD MUSI PRÓTESTOWAĆ PRZECIWKO

TEJ HANBIE!”

Słyszeć można było również wiwaty na cześć armii i żądanie

DYKTATURY WOJSKOWEJ

Kilkudziesięciotysięczny tłum maszerował na Hradczyn, jednak u podnóża Hradczynu na rynku Staro Miasta natrafił na zamknięte przez kordon policji konnej ulice, wiodące do Hradczyna. Cały Hradczyn obstawiony był od południa wojskiem i policją, które zachowy-

waly się jednak wobec demonstrantów biernie.

Po krótkim starciu z policją tłum przedostał się na plac przed Hradczynem, domagając się ukazania się prezydenta Benesa. Na balkonie pojawił się obok prezyd. Benesa szef armii gen. Syrowy, który w krótkich słowach przemówił do tłumy, nawołując do zachowania spokoju i dyscypliny, gdyż **„NIEPOKÓJ WEWNĘTRZNY POMÓGŁBY TYLKO HITLEROWI!”**

„Jesteśmy świadomi swej odpowiedzialności, miejcie zaufanie do mnie...”

DYKTATURA NICBY WAM NIE POMOGŁA. NIE MOŻE MY DOPROWADZIĆ SIĘ DO SAMOBYJSTWA.

Późną nocą przyszło do demonstracji przed budynkiem radiowym, gdzie powybijano szyby i tłum wtargnął do wnętrza.

Demonstracje odbywały się również we wszystkich więk-

szych miastach Czechosłowacji i trwają nadal. Na ogół mają one przebieg spokojny.

USTĄPIENIE GABINETU HODŻY.

PAT. donosi z Pragi, że demonstracje ludności stolicy, które rozpoczęły się w środę, w czwartek przybrały na sile. Przed Hradczynem gromadzą się wciąż znowu olbrzymie tłumy, żądając ustąpienia rządu. W stronę zamku wystąpiły samochodami ciężarowymi oddziały wojskowe w hełmach i z bagnietami. Dawna straż zamkowa złożona z weteranów legionistów, zastąpiona została wojskiem. W demonstracjach bierze udział przede wszystkim wielotysięczna rzesza robotnicza. Wszystkie fabryki i warsztaty są nie czynne. Liczyć się należy poważnie z wybuchem strajku generalnego na znak protestu.

W południe burmistrz Pragi Zenkel oświadczył przez radio, że rząd Hodży ustąpił. Wiadomość o dymisji rządu została następnie potwierdzona oficjalnie. Prezydent Benes z dymisją Rządu przyjął.

GEN. SYROWY TWORZY NOWY RZĄD

Prezydent Benes powierzył misję utworzenia nowego gabinetu naczelnemu inspektorowi armii czeskiej gen. Syrowemu.

NIEMCY OBJĘLI WŁADZĘ W SUDETACH.

PAT. donosi z Berlina, że w nocy ze środy na czwartek przejęli Niemcy sudeccy służbę bezpieczeństwa na całym obszarze sudeckim aż po czeską granicę językową. Na budynkach publicznych i domach prywatnych powiewają chorągwie ze swastykami.

Około godziny 9 rano znikł z ulic miasta ostatni żołnierz czeski i żandarmi. Urzędnicy czescy opuścili również gmach poczty, a służbę po nich objęli urzędnicy sudeccy i niemieccy.

We Francji i Wielkiej Brytanii

Niezwykłe ostre uchwały angielskiej Partii Pracy

Rząd angielski z zastosowaniem niebywałej presji potrafił przekonać Czechosłowację o konieczności przyjęcia planu angielsko-francuskiego. Nie zdołał on jednak przekonać o tym opinii własnego kraju. W Londynie przygotowywany jest protest wszystkich żywołów, lewicowych, liberalnych i młodych konserwatystów w całej Anglii. Szereg potężnych organizacji i wybitnych osobistości wystąpił z największym potępieniem polityki Rządu. W akcji tej złączyły się: związki zawodowe, Partia Pracy, liberali i partia konserwatywna.

UCHWAŁA PARTII PRACY I ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH.

Po wspólnym posiedzeniu naczelnej rady „Partii Pracy”, zw. zawodowych i parlamentarnej frakcji „Partii Pracy”, wydany został w nocy następujący komunikat:

„Zebranie reprezentujące angielskie zw. zawodowe i Partię Pracy z uczuciem wielkiego ponizienia przeczytało oświadczenie Rządu czeskiego, że „pod niebywałą presją Rządu angielskiego i francuskiego zmuszony był przyjąć warunki, ustalone przez ministrów angielskich i francuskich w Londynie”. Akcja Rządu angielskiego jest tchórzliwym ustąpieniem przed zagrożeniami Hitlera. Jest nie tylko poświęceniem demokratycznego narodu, ale również poświęceniem żywotnych interesów Anglii, opartych na nietykalności prawa międzynarodowego. Długotrwałe tradycje demokratyczne Anglii zostały zdradzone. — Ambicje Hitlera nie zatrzymują się na Czechosłowacji, nie ustrzeżają teraz w Europie bezpiecznej granicy. Jeśli wojna ma być uniknięta i cywilizacja uratowana, to narody, pragnące pokoju, muszą podjąć natychmiast akcję celem przywrócenia państwa prawa”.

W dalszej części komunikatu zapowiada wielką kampanię wieców i demonstracji — protestacyjnych

przeciwko akcji Rządu angielskiego.

PROTEST LIBERALÓW.

Partia liberalna wydała oświadczenie w nie mniej ostrym tonie:

„Partia liberalna potępia Rząd za powzięcie bez zgody parlamentu decyzji domagającej się ustępstwa przed siłą w przeciwieństwie do oświadczenia Rządu z przed 2 tygodni, gdy zde-

cydowane stanowisko mogło za pewnić pokój z honorem. Nie można osiągnąć stałego rozwiązania sprawy czeskiej, rozpatrując ją pojedynczo. Musi ona być częścią układu ogólnego — europejskiego, którego nieodzownym punktem winno być wycofanie ochotników cudzoziemskich z Hiszpanii. Partia liberalna żąda natychmiastowego zwołania parlamentu”.

OBURZENIE WE FRANCJI.

Nie mniejsze oburzenie panuje we Francji.

„Ocalono pokój, lecz zagrożono Francję” — pisze „Petit Bleu” — zauważając, że Francja na zawsze traci oddanego sojusznika. „Ohydny zdrada” nazywa postępowanie mocarstw zachodnich „Epoque”. Zdaniem „Ordre” polityka angielsko-francuska nie zmierza do pokoju, lecz przeciwnie, narazi państwa te na wojnę w najniegodniejszej dla nich chwili.

„L'Aube” oświadcza, że za cenę tak niezmiernych poświęceń uzyskano tylko odwleczenie rozgryki na bardzo krótki czas.

W czeskim Cieszynie

PAT. donosi:

Cieszyn czeski obudził się wczoraj rano pod wrażeniem poważnych zająs, które wydarzyły się w mieście w nocy ze środy na czwartek. Zająsca te były wynikiem panującego od dłuższego czasu napięcia, którego napięcie wzrasta z godziny no godzinę. Objęły one całe miasto, ale przede wszystkim widownią ich były dzielnice, gdzie znajdują się posterunki policyjne.

Uzbrojone grupy Polaków zaatakowały posterunki policyjne. Szczególnie gwałtowne było natarcie na dwa posterunki policji czeskiej — przy ul. Ostrowskiej i na ratuszu.

Zaskoczeni niespodziewanym atakiem polskim policjanci czescy nie stawiali oporu.

Wydarzenia ubiegłej nocy wywołały wielkie przygnębienie wśród urzędników czeskich. Wielu z nich już opuściło miasto lub pośpiesznie wysłał swe rodziny w głąb Czech. Wśród ludności polskiej panuje nastrój entuzjastyczny.

Czechosłowacja zgodziła się na ustępstwa terytorialne

Czeskie Biuro Prasowe ogłosiło o godz. 20 m. 15 komunikat następującej treści:

Minister Spraw. Zagr. Krofta przyjął po południu posłów francuskiego i angielskiego, którym wręczył w imieniu Rządu czeskosłowackiego odpowiedź na ich wspólne demarches, uczynione — jak wiadomo — wczoraj o godz. 2 rano wobec prezydenta republiki.

Wspomniana odpowiedź oznacza zapoczątkowanie rokowań w sprawie procedury formalnej w celu konkretnego załatwienia projektów, jakie Rząd francuski i brytyjski uważały za konieczne przedstawić Rządowi czeskosłowackiemu dn. 19 września. (PAT)

Wielkie demonstracje na ulicach Prag

PRAGA (PAT). — Napięcie sytuacji wewnętrznej w dalszym ciągu wzrasta. Manifestacje na ulicach Prag, pomimo późnej pory, przybierają na sile. Na placu św. Wacława zebrał się około stu tysięcy tłum. Ze wszystkich stron miasta napływają nowe zwarte grupy manifestantów. Na postumencie pomnika św. Wacława, symbolizującego, jak wiadomo, dzieje historyczne narodu czeskiego, złożono wieńce. Tłum śpiewa hymn narodowy i wznosi okrzyki w rodzaju: „Hańba rządowi“, „Precz z Beneszem“, „Niech żyje armia“, „Dajcie nam broń“, „Na front“.

Druga wizyta Chamberlaina u Hitlera

Premier Chamberlain odleciał w czwartek o godz. 10 rano do Godesberg. Oprócz sir Horace Wilsona i dyrektora Stranga, którzy byli obecni w Berchtesgaden, premierowi Anglii towarzyszą również szef wydziału prawnego Foreign Office sir William Mallin oraz sekretarz osobisty premiera Humphrey Davies. (PAT)

Warunek Niemiec - przyjęcie żądań polskich i węgierskich

Radio niemieckie ogłosiło komunikat, iż Rząd Rzeszy zgodzi się na przyjęcie angielsko - francuskiego planu tylko wówczas, jeżeli zagwarantowane zostanie pomyślne załatwienie żądań polskich i węgierskich.

Niemcy nie chcą rokować z obecnym Rządem praskim

PRAGA (PAT). Według wiadomości z kół poinformowanych, Rząd Rzeszy oświadczył chargé d'affaires Czechosłowacji w Berlinie, że nie zamierza prowadzić żadnych rokowań z obecnym Rządem czeskosłowackim.

Zwołanie parlamentu

PRAGA (PAT). — O godz. 17 radiostacja czeskosłowacka zapowiedziała, iż Rząd zamierza zwołać niebawem izby ustawodawcze, celem przedstawienia im powyższych decyzji.

Stanowisko Sowietów Chowają się za plecami Francji

GENEWA (PAT). Na środowym zgromadzeniu Ligi Narodów przemawiał komisarz Litwinow, krytykując sposób załatwienia sprawy czeskiej i wysuwając hasła zbiorowego bezpieczeństwa. Z przemówienia Litwinowa można było odnieść wrażenie, że zachęca on w imię tych hasel wszystkie członków Ligi do obrony Czechosłowacji, sam zaś chowa się skrytnie za postanowienia paktu czesko-sowieckiego, który formalnie mógłby zobowiązywać Sowietów do czynnej obrony Czechosłowacji. Litwinow nie negował tych zobowiązań, ale skwapliwie zacytował te postanowienia

Proszek od BÓLU GŁOWY
Dla dorosłych ze zn. FABR.
KOWALSKINA
stosuje się również
PRZY PRZEZIEBIENIU
GRYPE I KATARZE

Sukcesy wojsk republikańskich w Hiszpanii

Komunikat ministerstwa wojny stwierdza, że na froncie Cordoby, wojska republikańskie przeprowadziły zwycięsko dwie operacje na odcinkach Espiel i Villa del Rio w odległości 50 km. na północ-wschód względnie północ-zachód od Cordoby. Wojska rządowe panują nad strefą linii kolejowej, prowadzącej z Cordoby do Cabeza del Guy oraz do Madrytu. Na odcinku Espiel oddziały rządowe zajęły wzgórze Perdegosillo i Penacrispina na drodze do Almaden. Na odcinku Villa del Rio, wojska rządowe posunęły się również znacznie naprzód, fortyfikując natychmiast zajęte pozycje.

Aprobata stronnictw koalicyjnych

PRAGA (PAT). — SYTUACJA POLITYCZNA WYJAŚNIA SIĘ W GODZINACH POPOŁUDNIOWYCH. KOMITET PRZEWÓDCÓW STRONNICTW KOALICYJNYCH JESZCZE O GODZ. 12.30 ZAAPROBOWAŁ PROPOZYCJĘ FRANCUSKO-ANGIELSKĄ Z PEWNYMI ZASTRZEŻENIAMI. PREMIER HODŹA ZWOŁAŁ NASTĘPNIE PRZERWANE W TYM CZASIE POSIEDZENIE KOMITETU POLITYCZNEGO MINISTERÓW, KTÓRY O GODZ. 15.30 POWZIĄŁ DECYZJĘ PRZYJĘCIA PROJEKTÓW LONDYŃSKICH, UZALEŻNIAJĄC JĄ OD SPEŁNIENIA PEWNYCH WARUNKÓW.

W MIĘDZYCZASIE ODBYŁA SIĘ DEMARCHE POSŁÓW FRANCJI I W. BRYTANII U PREZYDENTA REPUBLIKI CELEM WYWARCIA OSTATECZNEGO NACISKU.

O GODZ. 17-EJ DROGĄ NOTY DYPLMATYCZNEJ DORECZONO POSŁOWI ANGIELKIEMU I FRANCUSKIEMU ODPOWIEDZ RZĄDU PRASKIEGO.

SPEAKER RADIOSTACJI PRASKIEJ O GODZ. 17.30 WYGŁOSIŁ KRÓTKIE OŚWIADCZENIE W IMIENIU RZĄDU, W KTÓRYM STWIERDZIŁ, ŻE DECYZJA, POWZIĘTA PRZEZ GABINET, BYŁA JEDYNYM WYJŚCIEM Z OBECNEJ SYTUACJI, KIEDY ZMIANY GRANIC STAŁY SIĘ NIEODPARTĄ KONIECZNOŚCIĄ. RZĄD WZYWA LUDNOŚĆ DO ZACHOWANIA

Akcja Rządu polskiego Wymówienie umowy z roku 1925

PAT donosi: W środę wieczór poseł R. P. w Pradze p. Papée złożył czeskiemu ministrowi Spraw Zagranicznych notę, w której, powołując się na oświadczenie Rządu czeskiego, iż polska ludność Czechosłowacji nie będzie dyskryminowana w stosunku do jakiegokolwiek innej grupy narodowościowej, oświadcza, że Rząd polski oczekuje, iż Rząd czeski sprawę terytoriów, zamieszkałych przez ludność polską załatwi w sposób analogiczny, jak problem terytoriów o ludności niemieckiej.

Równocześnie nota stwierdza, iż wobec tego stypulacje umowy polsko - czeskiej z r. 1925, dotyczące sytuacji ludności polskiej, stały się bezprzedmiotowe i postanowienia te wypowiada.

Noty w Paryżu i Londynie

PAT donosi: Ambasador R. P. w Paryżu, p. Łukasiewicz złożył we francuskim ministerium Spraw. Zagr. notę, w której podtrzymuje dotychczasowe stanowisko Rządu polskiego w sprawie ludności polskiej w Czechosłowacji i poddaje ocenie londyński projekt załatwienia problemu czeskosłowackiego.

Podobną notę złożył ambasador R. P. w Londynie Raczyński lordowi Halifaxowi.

Pan Prezydent Rzplitej w M. S. Z.

W środę w godzinach popołudniowych, p. Prezydent Rzeczypospolitej udał się do ministerium Spraw Zagranicznych, aby wysłuchać raportu p. ministra Becka o sytuacji między narodowej.

Urzędowy komunikat Min. Spraw. Zagranicznych

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje:

„Od czasu, kiedy napaść czechosłowacka na terytorium polskiego Śląska Cieszyńskiego została przez czynniki międzynarodowe poparta decyzją Konferencji Ambasadorów z dnia 28 lipca 1920 r., Rząd polski dążył wszystkimi legalnymi środkami do zapewnienia ludności polskiej za Olzą normalnych warunków rozwoju kulturalnego, oraz do zapewnienia jej należnych praw obywatelskich. Sprawa ta była przedmiotem niezliczonej ilości akcji dyplomatycznych i stanowiła zawsze główny rozdział naszego stosunku do Czechosłowacji. Żadna z obietnic i żądań z umów na ten temat zawieranych nie była przez Rząd czeski dotrzymana.

Mimo tego w dobie dzisiejszego głębokiego kryzysu polityki i organizacji państwa czeskosłowackiego Rząd polski z całym spokojem i umiarem bronił jedynie słusznej i podstawowej zasady, że Polak, obywatel nawet innego państwa, nie może być w swych prawach i warunkach egzystencji upośledzony dlatego, że jest Polakiem. Zainteresowanie Rządu i opinii publicznej polskiej losami Polaków z Olzy było tym żywsze, że odnosiło się do zwartej grupy ludności autochtonicznej, zamieszkującej od wieków te rdzennie polskie ziemie.

W czasie napięć politycznych i wynikających z nich akcji międzynarodowych, Rząd polski w każdym etapie rozwoju tego zagadnienia żądał wobec wszystkich państw, bezpośrednio czy pośrednio w akcjach udział biorących, ścisłego przestrzegania zasady równych praw dla naszej grupy narodowościowej w Czechosłowacji.

Niedawno jeszcze Rząd czeskosłowacki stwierdził przez oficjalną deklarację swego posła w Warszawie, że zasada traktowania Polaków i uregulowania ich losów będzie co najmniej dostosowana do praw, ja-

SPOKOJU I ZIMNEJ KRWI. POWZIĘTE DECYZJE SĄ JEDYNE PODSTAWĄ DO DALSZYCH ROKOWAŃ DYPLMATYCZNYCH.

O GODZ. 20-EJ PRZEMÓWIŁ PRZEZ RADIO CZECHOSŁOWACKI MINISTER PROPAGANDY WAWRECZKA, WYJAŚNIAJĄC MOTYWY DECYZJI RZĄDU. RZĄD ZMUSZONY BYŁ, OŚWIADCZYŁ MINISTER, ZGODNIE Z ŻYCZENIAMI FRANCJI I ANGLII, ZDECYDOWAĆ SIĘ NA USTĘPSTWA TERYTORIALNE.

Szczegóły demarche angielsko-francuskiej

Praski korespondent „Paris Soir“ podaje interesujące szczegóły na temat przebiegu demarche przedstawicieli dyplomatycznych Anglii i Francji wobec prezydenta Benesz.

Posel W. Brytanii Newton o godz. 3.30 w nocy oświadczył kategorycznie prezydentowi Beneszowi, iż premier Chamberlain życzy sobie mieć definitywną odpowiedź Rządu czeskiego przed odjazdem do Godesbergu, w przeciwnym razie — oświadczenie ministra Newtona miało mieć charakter jak najbardziej kategoryczny — Anglia nie bierze odpowiedzialności za wypadek.

Posel francuski de Lacroix ze swej strony poparł demarche ministra Newtona. (PAT).

Znikąd poparcia

PRAGA (PAT). Radio czeskosłowackie ogłosiło wieczorem oświadczenie Rządu do społeczeństwa, uzasadniające decyzje. Oświadczenie stwierdza, że Rząd czeski zmuszony był przyjąć warunki, nie mogąc liczyć znikąd na poparcie.

Marynarka angielska na Morzu Śródziemnym

STAMBUŁ (PAT). Dywizjon marynarki brytyjskiej po trzydniowej wizycie w Stambule, odplynął na Morze Śródziemne.

Czerwone krzyże na dachach

PRAGA (PAT). W dniu wczorajszym przystąpiono do malowania na dachach tutejszych szpitali.

P. Frossard wypomina Polsce francuskich generałów

PAT donosi z Paryża: B. minister, a obecnie deputowany Frossard wygłosił wieczorem przez radiostację paryską odczyt, pełen niesłychanych lawektyw pod adresem Polski. Występując przeciwko rewindykacjom polskim wobec Czechosłowacji, p. Frossard użył m. in. następujących zwrotów: „Nie będziemy się rozwodzić, ile nas sojusz z Polską kosztował. Należy napiętnować stanowisko Polski, która nie tak dawno je-

Częściowe zatrzymanie rezerwistów i starszego rocznika

„Kurier Poranny“ w wypuszczonym wczoraj wieczorem dodatku nadzwyczajnym donosi: Jak się dowiadyuje agencja „Iskra“, na podstawie zarządzenia władz wojskowych, zatrzymaniu w niektórych jednostkach wojska, starszy rocznik oraz powołanych na manewry rezerwistów.

Uchodźcy z Olzy

Komitet walki o prawa Polaków w Czechosłowacji, centrala w Katowicach, komunikuje, że w związku ze wzrastającą liczbą uchodźców ze Śląska zaolzańskiego, wśród których znajdują się mężczyźni i kobiety nie tylko polskiej narodowości, zwrócił się za pośrednictwem swego oddziału w Cieszynie do organizacyj społecznych, by zechciały w zakresie własnych możliwości zaopiekować się losem uchodźców.

Wyrok na uczestników marszu na Myślenice

W środę zakończyła się przed Sądem Okręgowym w Krakowie rozprawa przeciwko dwóm jeźdźcom nie osadzonym uczestnikom marszu na Myślenice pod kierunkiem Doboszyńskiego, w czerwcu 1936 r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd wydał wyrok, skazujący oskarżonych Jana Tyrkę i Józefa Wąsiołkę po 10 miesięcy więzienia.

Problemy zasadnicze

Tragedia Czechosłowacji, opuszczonej przez sojuszników i „opiekunów”, dobiega, o ile sądzić można, kresu. Odruch uczuciowy i w Angli, i we Francji, i w Stanach Zjednoczonych jest ogromny. Formuluje sens tego odruchu tow. Leon Blum na szpaltach „Populaire'a” paryskiego:

„Cokolwiek nastąpi, konsekwencje pójdą daleko i w Europie i we Francji. Wojna jest prawdopodobnie odwołana. Ale w takich okolicznościach, że ja, który nie przestawałem nigdy walczyć o pokój... odczuwam podział między techniczną ulgą i wstydem”.

Organ naczelny odrodzonego „aktywizmu” polskiego (tego — z lat 1917 — 1918) pokpiwa sobie z rzekomych zwolenników „opieki” francuskiej w Polsce. Kpinki „Czasu” nie mogą, oczywiście, dotknąć obozu demokracji polskiej. Bo właśnie obóz demokracji polskiej, a polski ruch socjalistyczny — przede wszystkim, przeciwstawiał się od dziełki lat jej swoistej psychologii szukania

czyjejkolwiek bądź „opieki”, której to psychologii holdowały ongiś tak zw. kierunki ugodowe w społeczeństwie polskim. Nie chodzi o żadne „opieki”. Chodzi o fakt, że następuje gruntowna zmiana

układu sił w Europie Środkowej, że trzeba, jak powtarzamy nieustannie, przygotowywać naród do nowych kolosalnych trudności, do nowych kolosalnych niebezpieczeństw.

Jeden z tych nowych problemów podniosłem wczoraj: sprawa losu Polaków po tamtej stronie Olzy przestała być sprawą wyłącznie polsko-czechosłowacką. Na scenę wkroczył już „czynnik trzeci”. Może rychło nadejdzie czas, kiedy znajdziemy się

sam na sam z „Trzecią” Rzeszą. Musimy uczynić wszystko, by nie znaleźć się

W ROLI WASAŁA.
Tu jest sedno sprawy.

Wobec takiego tempa rozwoju sytuacji międzynarodowej, — dalszy rozwój naszego położenia wewnętrznego nabiera wagi szczególnej. Punktem centralnym tego położenia wewnętrzne go jest dzisiaj kwestia nowych wyborów do Sejmu i do Senatu nad podstawie starej, dotychczasowej, ordynacji wyborczej. Gdy mowa o stanowisku, jakie zajmą Polska Partia Socjalistyczna i Stronnictwo Ludowe wobec samego aktu wyborczego w danych warunkach, — decyzje ostateczne zapadną, jak już pi-

salimy, na posiedzeniach ciał kierowniczych obu ruchów masowych demokracji polskiej. Rada Naczelna PPS zbiera się jutro. Mogę zapewnić zgóry zwolenników „sensacyj”, że nikt nie może liczyć

na rozbieżność

między decyzją Polskiej Partii Socjalistycznej w tej sprawie a decyzją Stronnictwa Ludowego. I śmiem zapewnić autorów niektórych plotek „sensacyjnych”, że ani nikomu z nas nie przychodziło do głowy „targować się o mandaty”, ani też — co podkreślałem w imię lojalności

ci — nikomu z kierowników systemu rządzenia nie przychodziło do głowy obrażać nas propozycją „targu o mandaty”.

Wobec wielkich naprawę zagadnień, które stoją przed Polską „targi o mandaty” mogą interesować tylko „zawodowych” szeryfów pogłosek i plotek. Zagadnienie leży gdzie indziej: by wyprowadzić życie wewnętrzne kraju ze „ślepego zaułka”, trzeba zmienić ordynację wyborczą,

szybko, zdecydowanie, z poczuciem odpowiedzialności za losy Państwa.

M. NIEDZIAŁKOWSKI.

Zagranica o Czechosłowacji

PROBLEM „OJCOSTWA”.

Havas donosi z Londynu, że projekt odstąpienia Sudeców Rzeszy wyszedł od Angli i że Daladier i Bonnet tylko z bólem serca na to się zgodzili.

Natomiast „Times” i „Daily Herald” twierdzą przeciwnie, że to właśnie Daladier i Bonnet zaproponowali owo rozwiązanie.

OPINIA FRANCUSKIEGO SZTABU GENERALNEGO.

Korespondent paryski londyńskiego „Daily Herald” donosi, że francuski sztab generalny oświadczył Rządowi francuskiemu, iż armia może obecnie wziąć na siebie odpowiedzialność za skuteczną obronę kraju i że jest w pełni przygotowana na wszelkie ewentualności, że jednak armia nie mogła by dać takiej samej gwarancji w razie zmian terytorialnych w Europie środkowej. Sytuacja mogłaby się wówczas zmienić na niekorzyść Francji.

STANOWISKO AMERYKI.

Agencja Havasa w dłuższej depeszy ze Stanów Zjednoczonych wyraża poglądy, że wizyta Chamberlaina u Hitlera wywarła u kierowników polityki amerykańskiej niezbyt miłe wrażenie.

Stany Zjednoczone wielokrotnie dawały do zrozumienia, że są przeciwne rządowi dyktatury i dlatego chętnie widziałyby porozumienie państw demokratycznych, do którego ewentualnie przyłączyłyby się.

Chamberlain zaś jest zwolennikiem porozumienia się z Hitlerem i Mussolinim. Podróż jego do Hitlera oceniana w Stanach Zjednoczonych, jako pierwszą próbę takiego porozumienia.

To też Stany zachowują teraz rezerwę; bacznie śledzą wypadki europejskie, ale unikają wszystkich, co by mogło być tłumaczo-

ne, jako mieszanie się Stanów do spraw europejskich.

WYMIANA LUDNOŚCI, ZAMIAMI USTĄPIENIA ZIEMI.

Znany przewodca angielskiej Partii Pracy, przemawiając na zebraniu robotniczym, oświadczył m. in. co następuje:

„Granica obecna między Czechosłowacją a właściwymi Niemcami była nią przez 900 lat. Sporny teren nigdy nie był częścią Niemiec w jakimkolwiek realnym tego słowa znaczeniu,

Posiedzenie Rady Naczelnej P.P.S.

odbedzie się w nadchodzącą sobotę t.j. dnia 24-go września w sali Domu Z.Z.K. przy ul. Czerwonego Krzyża 20

Początek obrad o godz. 10 rano punktualnie
Sekretariat Generalny C.K.W.P.P.S.

W Londynie w decydujących chwilach

(Korespondencja własna)

Nie wiem, jak to będzie na świecie w chwili, gdy będziecie, Czytelnicy, brali do ręki ten numer. Może znów zajdzie jakaś nagła,

gwałtowna zmiana w sytuacji międzynarodowej.

A tutaj chcą tej zmiany prawie wszyscy. Prawie, to znaczy, że nie chce jej śmiecznie mała garstka faszystów angielskich i najbardziej pravicowe elementy konserwatystów.

Ale nawet w tym ostatnim ugrupowaniu krok Rządu Chamberlaina wywołał głębokie uczucie niezadowolonia.

Anglia straciła kompletnie „prestiz” — oto jest zdanie umiarkowanych konserwatystów, z którymi miałem możność rozmawiać.

Wstyd, potworny wstyd — oto jak ujmują zagadnienie politycy centrowi i pravicowi, dodając przy tym, że cała afera jest „śmierdząca” (stinking in the nostrils).

Natomiast lewica widzi dalej i rozumie, że to nie sam tylko wstyd, z którym ostatecznie ludzie o gietkim sumieniu mogą się przeciw pogodzić. Nie, lewica rozumie doskonale, że tutaj chodzi o dobro Anglii,

o czysto patriotyczną obronę granic,

o położenie kresu zwycięstwu pochodowi faszystów, który bez wystrachu, czystym szantażem zdobywa wszystko, czego zapragie.

STAND BY CZECHOSŁOWAKIA

Stójmy przy Czechosłowacji!! Brońmy pokoju! Brońmy zagrożonych w następnym szeregu Polski, Szwajcarii, Danii, brońmy Francji, brońmy siebie samych! Brońmy dzisiaj, póki jeszcze czas, póki jesteśmy silniejsi, bo jutro, wzmacniony potężnie na siłach faszystów może nas pokonać.

Takie i tylko takie wznoszono okrzyki, takie i tylko takie były transparenty. Ten tłum rozumiał, że zbawienie jest w przelamaniu — raz tylko, to wystarczy! — polityki zwycięskiego szantażu faszystowskiego. Toteż rezolucję w obronie Czechosłowacji uchwalono jednogłośnie i natychmiast zanieślono na pobliską Downing Street, do premiera.

Niestety, wiadomo, jak gorzkie rozczarowanie przyniósł poniedziałek.

Wieczorem odbywało się w wielkiej sali kwaków zebranie, poświęcone zagadnieniu obrony przeciwlotniczej. Wykładowca miał być członek Labour Party, profesor Uniwersytetu Londyńskiego. Jest on wielkim specjalistą z tej dziedziny,

sporo czasu spędził w Hiszpanii i studiował zagadnienia obrony przeciwlotniczej na tragicznej praktyce ludu hiszpańskiego.

Zebranie przerodziło się jednak samorzutnie w ogromny wiec protestacyjny przeciwko ustępstwom wobec hitleryzmu. Sala nie mogła pomieścić wszystkich, choć wstęp kosztował całego szylinga.

— Kiedyś my będziemy musieli odrobić i z pewnością odrobimy to, co w tak bezwstydnym sposób zostało w naszym imieniu zrobione — powiedział jeden z mówców. — Tylko, że wtedy będziemy mieli o wiele gorzej, niż dzisiaj warunki i trudniejsze dzieło.

— Hańba! Wstyd! Musimy się cofnąć! — oto jakie padały okrzyki z tłumy, w którym dojrzałem marynarzy z floty wojennej, robotników, inteligentów i wielu księży.

W tak gorącą atmosferę wpadła jak bomba wiadomość, odczytana ze świeżego wydania gazety wieczornej.

Najwyższa władza Labour Party postanowiła, w wykonaniu uchwał konferencji w Blackpool, zaprosić natychmiast przedstawicieli Francuskiej Partii Socjalistycznej i Generalnej Konfederacji Pracy do Londynu, celem wspólnego obradowania nad sytuacją i uchwalenia konkretnych posunięć, jakie powinien wykonać

świat pracy obu krajów. Przyjeżdżają Bothereau z C. G. T. i były minister Vincent Auriol z partii socjalistycznej.

Entuzjazm wybuchł tak szalony, że aż zwątpilem o przyszłowiowym chłodzie Anglików. Okrzykom i wiwatom nie było końca.

— My, robotnicy i inteligenci, jesteśmy ogromną większością tego kraju. My chcemy przeciwstawić się faszystom! Podobnie jest we Francji. Niechaj wspólna konferencja da to do zrozumienia naszym rządów w sposób, nie postawiający wątpliwości. — takie padały komentarze z trybuny i z sali.

Odczyt profesora Haldane'a o obronie przeciwlotniczej, który nastąpił potem, miał w tym stroju coś wyjątkowo dramatycznego, coś z bezpośredniego przygotowywania się do mających się do chwili nastąpić ataków lotnictwa niemieckiego.

Nie będę opisywał szczegółowo zagadnień obrony przeciwlotniczej ogromnego miasta, choć dowiedziałem się wielu niezmiernie ciekawych rzeczy (jak na przykład tego, że niebezpieczeństwo pożarów jest stanowczo przeceniane, natomiast groźba bomb niszczących jest niedoceniana na ogół). Z dyskusji i zapytań wynikało, że przeciętny mieszkaniec Londynu interesuje się zagadnieniami obrony przeciwlotniczej bardzo, uważa je za sprawę życia i śmierci i zna się na nich wcale nieźle. Wszystko to dowodzi naturalnie całkiem realnego liczenia się z niedaleką wojną.

Na ulicy, na spacerze, znów — jak w Opatowie Westminsterskim przed paru dniami — przemówiła mi do wyobraźni cała potęga Wielkiej Brytanii. Oto posąg Wiktorii, której panowanie było nieustannym wzrostem sił angielskich. Otaczają go ze wszystkich stron ogromne monumenty, wzniesione ku czci kolonij i dominionów. Nowa Zelandia, Australia, Kanada, Afryka Południowa — cały świat...

Masło, zboże, szynka, jajka, bogactwa mineralne i niewyczerpane zasoby materiału ludzkiego, gotowego bronić demokracji...

Oto nad spokojnym placem Trafalgarskim postać admirała Nelsona, który bohaterką śmiercią przyczynił walkę o morską potęgę Anglii, potęgę niezachwianą po dzień dzisiejszy...

Oto wielu, wielu innych, tak dobrze znanych...

I to wszystko, cała ta potęga, nalcząca przecież nie tylko do przeszłości, ma dzisiaj utępić?

Rozumiem, że angielski „man in the street” (człowiek ulicy) nie może tego przelknąć.

Londyn, poniedziałek.

WIKTOR GROSZ

Robotnicy popierajcie swoje pismo

Panika wśród hitlerowców zamieszkałych w głębi Czechosłowacji

Wiadomość o decyzji wielkich mocarstw co do kraju Sudeckiego nie tylko nie wywołała uczucia radości wśród hitlerowców, zamieszkałych w głębi Czechosłowacji, lecz wręcz przeciwnie — uczucie przynębnienia i paniki.

Obawiają się oni, iż w razie przyjęcia planu Anglii i Francji, nastąpi wymiana hitlerowców z głębi Czechosłowacji na demokratycznych Niemców z kraju Sudec-

kiego. Hitlerowcy przeniesieni zostaną do kraju Sudeckiego, gdy demokraty Niemcy, nie tęskniący za hitlerowskim rajem, przeniesieni zostaną w głąb Czechosłowacji.

Takie rozwiązanie hitlerowcom wcale się nie uśmiecha i woleliby nadal wyznawać swą ideologię, krzycząc o ucisku, ale być pod rządem czechosłowackim.

Kłamstwa niemieckiego radia

Przed paroma dniami niemieckie Radio podało wiadomość, że fabryka Schichta w Aussig, pod kierownictwem komunistycznego komisarza, wyrabia palną broń ręczną i gazy trujące.

Tym głośnym „komunistycznym komisarzem” jest niejaki Poczapka.

Otóż Poczapka, rzekomo wyrabiający gazy trujące, celem wytrucia ludności sudeckiej, jest starym socjalistą, mężem zaufania robotników socjalistycznych fa-

bryki Schichta, która nadal, jak i dotychczas, wyrabia mydło.

Tow. Poczapkę znają hitlerowcy sudeccy, którzy niewątpliwie serdecznie się uśmieli z tego, że niemiecki Rundfunk zrobił z niego komunistę i truciciela, ale w Rzeszy go nie znają i łatwo uwierzą, że Schicht porzucił mydło i pod kierownictwem Poczapki, który, według niemieckiego Rundfunku, jest prezesem Rady tego przedsiębiorstwa, wyrabia broń i trucizny.

Nie rozumiem...

We środę wieczorem grupa sympatycznych młodzieniaszków w mundurach uczniowskich wznosiła na rogu Nowego Świata i Alei Jerozolimskich w Warszawie okrzyki, pełne młodzieńczego wogoru:

PREZC Z BENESZEM!
UWOLNIĆ DOBOSZYŃSKIEGO!

Jakaś zacna staruszka zapytała przechodnia:

„Nie rozumiem... Czy to ten pan Benesz zamknął tego pana Doboszyńskiego?”

Przechodzień odpowiedział:

„Ja też, proszę Pani, nie rozumiem...”

Autentycznie!

AR.

Pokwitowania

Na godne dzieci Hiszpanii,
Jan Galewski — Łódź zł. 15.
Związek Zaw. Malarzy i Lakierników — Łwów zł. 10.

Największy teleskop świata

Cudo nauki i techniki

W Stanach Zjednoczonych pracuje się od kilku lat nad teleskopem, który będzie nie tylko największym w świecie, ale którego szczegóły przedstawiają się wprost fantastycznie.

A więc średnica perspektywy teleskopu liczyć będzie 508 centymetrów, o 100 proc. więcej, aniżeli średnica największego dotąd teleskopu z góry Wilsona.

Nowy teleskop stanie na szczycie Palomar w Kalifornii, łączącym 1829 metrów nad poziomem morza. Aby sprowadzić na ten szczyt poszczególne części teleskopu, wybudowano specjalną drogę długości 32 kilometrów.

Prace nad teleskopem potrwać jeszcze kilka lat, ponieważ sama soczewka lustrzana wymaga sze-

regu lat stopniowego ochładzania by na niej nie pozostało najmniejszej skazy.

To cudo techniki i nauki ma udostępnić odległość 10 tys. trylionów kilometrów!

By zdać sobie sprawę z tej cyfry, wystarczy powiedzieć, że światło potrzebowałoby miliarda lat, by dotrzeć do punktu oddalonego na taką przestępną. Astronomowie doszłyby tedy w tym teleskopie to, co było przed miliardem lat!

Nawiąsem mówiąc: 10 tysięcy trylionów to cyfra o 23 zerach!

Na budowę tego fantastycznego cuda Instytut Rockefellera oświadczył dotąd 6 milionów dolarów.

Na Złot! Na Złot!

W niedzielę najbliższą odbędą się dwa Złoty naszej młodzieży P. P. S.

W ł o d z i:

o godz. 10.15 r., zbiórka na ul. Kościuszki

W Rzeszowie:

zbiórka o 8.30 r. przy ul. Batorego 20 dla organizacji miejscowych

i o godzinie 9 przy ul. Sobieskiego 10 dla organizacji zamiejscowych

